

PICTO Benelux

<http://www.picto.info/>

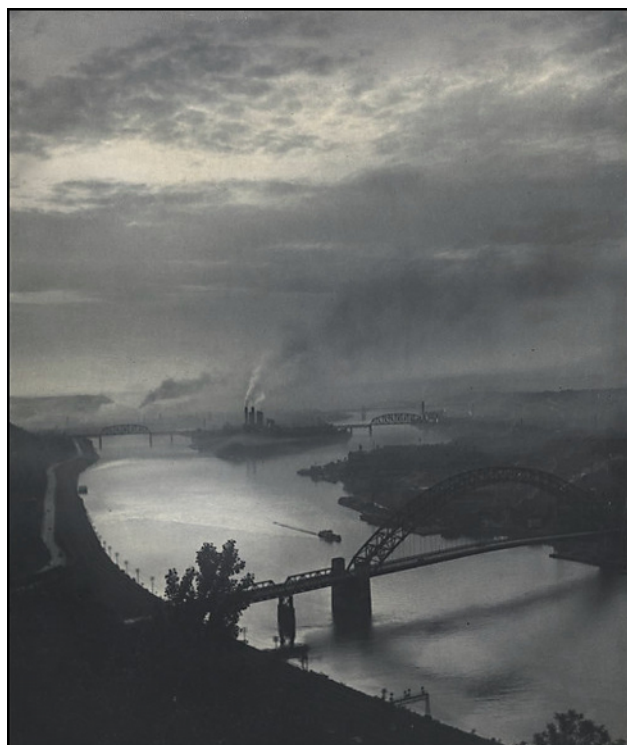
Mediobrome : nieuwe experimenten

Gedurende dit bijzondere jaar, waar er meer kwestie is geweest van lockdown, telewerken en barrièregebaren dan van vergaderingen, zette ik mijn onderzoek voort om te proberen de geheimen van de techniek van Leonard Misonne – de Mediobrome – te ontsluiten. Hoewel ik niet kan hopen zijn techniek in detail te reconstrueren, zou ik een procedure willen ontwikkelen die er zo dicht mogelijk bij in de buurt komt.

Tijdens mijn zoektochten op het internet trok een naam mijn aandacht: O.E. Romig. Orlando E. Romig (1898-1964) was een Amerikaanse pictorialist die in Pittsburgh woonde. Tijdgenoot van Leonard Misonne, ontwikkelde hij zijn eigen Mediobrome-versie. Hij beschreef zijn methode in een boek: "The Mediobrome Process: Any Pictorialist Can Use It" (1954). Zijn werk is opgenomen in verschillende museumcollecties, waaronder het Carnegie Museum of Art in Pittsburgh en het Brooklyn Museum in New York. Hij was lid van de fotografische sectie van de Pittsburgh Academy of Science and Art. Romig wordt beschouwd als een figuur van de gouden eeuw van de fotografie in Pittsburgh.

Orlando E. Romig - Untitled (Pittsburgh hillside), c. 1950s
collection Carnegie Museum of Art, Pittsburgh

Orlando E. Romig - Out of the Mist, 1945

Tegenwoordig is het helaas nagenoeg onmogelijk zijn boek nog te vinden. Alles wat ik kon vinden op het internet over zijn "formule" is deze vermelding: "*The whole print is covered with a dope of equal parts mastic varnish and linseed oil thinned with an equal amount of turpentine, to which pigment has been added. The pigment should match the color of the print. [The dope] is wiped off locally with a clean cloth or a tuft of cotton to give various effects.*" – hetgeen men als volgt zou kunnen vertalen:

"De gehele print wordt bedekt met een mengsel van gelijke delen mastiekvernis en lijnolie, verdund met een gelijke hoeveelheid terpentijn, waaraan pigment is toegevoegd. Het pigment moet overeenkomen met de kleur van de afdruk. De laag wordt plaatselijk verwijderd met een zuiver doek of een plukje katoen om verschillende effecten te verkrijgen."

Orlando E. Romig – Steel city canyon, 1940s

Ik heb me dus door deze beschrijving laten inspireren

Bereiding van de mastiekvernis uit dammarhars en terpentijn:

- maal 200gr dammarhars fijn
- omsluit deze hars in een buideltje uit een niet te dichtgeweven stof, een kaasdoek b.v.
- Hang het zoals een theezakje in 500ml terpentijn
- Laat het een week trekken, verwijder dan het zakje.

Voorbereiding van het mengsel:

1 deel mastiekvernis + 1 deel lijnolie + 1 deel terpentijn met pigment.

De lijnolie en terpentijn werden gekocht bij de Brico.

Toepassing:

op het hele oppervlak van de print met katoenprop.

Plaatselijke correctie: broodkruimels, wattenstaafje, katoenprop gedrenkt in spiritus.

Omdat de laag langzaam droogt – meerdere dagen zijn nodig – kunnen correcties gedurende een lange periode worden aangebracht.

Voordeel van deze methode : De pigmenten worden gemakkelijk gedoseerd om de gewenste toon te verkrijgen, en het algemene effect is minder "rauw" dan bij het gebruik van olieverf op met lijnolie ingewreven papier. Hieronder enkele testen op oud Kentmere papier. Deze testen moedigen me aan om er mee door te gaan. Volgens mij "trekken" ze meer op de prints van Misonne, bv. voor hetgeen de wolken en de twee koeien hieronder betreft. Ik vind er onvolledig gemengde pigmentdeeltjes, zoals in de originele mediobroom die ik ooit eens heb getoond. Het zou een interessant spoor kunnen zijn, dat een verband toont met de schilderkunst die Misonne ook beoefende.

Hubert Desgain – maart 2021
vertaling : J. Kevers